

פרידה גולדברג ז"ל

בת חיה ואברהם גליקמן

נולדה - י"ג אב ה'תרע"ב 27.07.1912
עלתה ארצה ב- 5.08.1935
נפטרה - א' אייר תש"ס 6.05.2000

פרידה, בת חיה ואברהם גליקמן נולדה בשנת 1912 בעיירה אוליקה שבפולין. פרידה גדלה בבית יהודי-דתי עם הוריה הסוחרים וששת ילדיהם. למדה בבית ספר היהודי "תרבות" בו למדה עברית. הרעיון לעלות לארץ-הקודש קסם גם להורים. האב רצה לנסוע לארץ הקודש לראות האם חיים כאן דתיים ולא אפיקורסיים. אך עוד לפני שהספיק לראות את הארץ, נפל למשכב ונפטר מדלקת ריאות. גם אמה חיה, נפטרה עוד לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה.

פרידה יוצאת להכשרה בטרניפול שבפולין, מדריכה ב"החלוץ הצעיר" ועולה ארצה באניה "פולניה", בחום הקיץ של שנת 1935.

בהגיעה באותה שנה לגשר-אשדות פרידה פוגשת את צבי גולדברג ז"ל ולאחר שנתיים של חברות נישאו השניים, הקימו משפחה עם שלושת בניהם - אברהם מיק המכונה טופליה, עמוס ואיציק.

פרידה עבדה בתחילה בשדה, בבנות, בעבודות בניין קלות בנהריים, ב"אשד" בחיתוך פרי הדר, במטבח הקיבוץ, בטיפול בילדים ושנים רבות במחסן הבגדים.

תוך כדי המטלות בקיבוץ מגדלת פרידה שלושה בנים נמרצים, וזה לא קל - ופרידה מאד דאגנית, כ"ידידית מאמא" אמיתית - דואגת הרבה לצבי הנמצא הרבה שעות בעבודה בקיטור, לבנים - מתי יתחתנו ויקימו משפחות.

והנה, גם רגע זה בא - עמוס נישא לאירית, אחרי טופליה ללידיה ואיציק לאסתי, וכולם בנו משפחות והרחיבו את השבט הגולדברגי עם הנכדים - רות ומורן, נדב, שי ונועם, תמיר, רונן, רז ורעות.

והנכדים מביאים אור גדול לפרידה וצבי. אוהבים ללכת לסבתא וסבא - לישון שם בימי שישי ולאכול את "המאכל" המשפחתי... ואין כיף גדול יותר מאשר ללכת לחדר הקטן והחמים.

והחיים מתנהלים על מי מנוחות בבית המשפחה, והדורות ממשיכים - רות הנכדה הבכורה נישאת ונולדת ארבל, הנינה הראשונה. ואז - לפתע, נופל צבי למשכב ונפטר, ופרידה נותרת לבד.

לבד עם זכרונות של 52 שנות נישואין. ופרידה - מאד קשה לה לבד ואפילו הנינים ארבל, שחק וליאם הקטנה - כבר לא מחפים על הבדידות והגעגועים לצבי, ופרידה מבקשת נפשה להצטרף אליו.

המשך בעמוד הבא

עלון מס' 1104 - 09/05/00
יום העצמאות תש"ס

אשדות יעקב איחוד

פרידה, היום, שלשה שבועות לפני חתונת הנכדה מורן עם רונן, חתונה אליה רצית להגיע בכל מאודך - את מצטרפת אל סבא צבי שכה כמהת להיות איתו.

ואנו מקווים ששם למעלה תמצאי את מנוחתך ונפשך תשקוט ותסתכלו שניכם מלמעלה על משפחתכם המתרחבת ותראו את דור ההמשך... ותהיו גאים.

תמו יסורי הנפש והגוף שלך, פרידה, נוחי בשלום על משכבך ונזכור אותך באהבה.

נפרדים ממך היום, חברי הקיבוץ ובני המשפחה!

כלתך, אירית גל

7.5.2000
ב' בניסן תש"ס